

TANKER OG SPØRGSMÅL TIL FASTELAVNS SØNDAG

Salmer:

557, 172, 36, 164, 784

Intro:

Med fastelavns søndag går vi for alvor ind i kirkens fastetid. De to foregående søndage (septuagesima søndag og seksagesima søndag) ligger egentlig forud for selve fastetiden selvom de lægger sig tæt op ad den. Derfor har man også kaldt perioden med disse to søndage for for-faste.

Fastetiden har helt fra den tidlige kristne kirkes tid varet i 40 dage. Det er sket med forbillede i beretningen om Jesu fristelse i ørkenen, hvor vi hører at han også fastede i 40 dage og 40 nætter. Tallet 40 går igen flere steder i vores bibel. Særligt hvor der er tale om prøvelse, besindelse og forberedelse. I beretningen om Noas ark og vandfloden hører vi at regnen, som rensede og udslettede al ondskab på jorden, varede i 40 dage og 40 nætter (1 Mos 7,17). Israelitterne skulle vandre i ørkenen i 40 år som forberedelse på at gå ind i det forjættede land. Og profeten Jonas gav indbyggerne i byen Nineve en frist på 40 dage til at omvende sig, så at byen ikke skulle blive ødelagt.

Det er alt dette, kirkens fastetid trækker på. Den er tænkt som en periode, der vil forberede os til påske og besinde os på den. Og det gør fastetiden på en ganske bestemt måde: nemlig ved at minde os om, at vi ikke lever evigt i denne verden. Fastetidens overskrift kan udtrykkes med Jesu ord til Djævelen i ørkenen: "Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund". Og heraf følger netop skikken med rent fysisk at afstå fra (bestemte former for) mad og/eller andre vigtige ting i fastetiden for at give plads for ordene af Guds mund.

Denne søndag, fastelavns søndag, hører vi først om begyndelsen på Jesu og disciplenes rejse mod påsken. Jesus giver disciplene klar besked på, hvad der skal komme til at ske, men de forstår intet af det. Dernæst hører vi om Jesus, der helbreder en blind. Denne blinde har imidlertid 'set' mere af, hvem Jesus i virkeligheden var, end de seende disciple gjorde.

Prædiketekst – Lukasevangeliet 18,31-43: På vejen mod påske

Jesus tog de tolv til side og sagde til dem: »Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå.« Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt. Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind mand ved vejen og tiggede. Han hørte, at en skare kom forbi, og spurgte, hvad der var på færde. De fortalte ham: »Det er Jesus fra Nazaret, som kommer forbi.« Da råbte han: »Jesus, Davids søn, forbarm dig over mig!« De, som gik foran, truede ad ham for at få ham til at tie stille; men han råbte bare endnu højere: "Davids søn, forbarm dig over mig!" Og Jesus stod stille og befalede, at manden skulle føres hen til ham. Da han var kommet derhen, spurgte Jesus ham: »Hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig?« Han svarede: »Herre, at jeg må kunne se.« Og Jesus sagde til ham: »Bliv seende, din tro har frelst dig.« Straks kunne han se, og han fulgte ham og priste Gud. Og hele folket så det og lovpriste Gud.

Temaer i en prædiken:

- Det handler om at se rigtigt. Til fastelavn gælder det om for børn at klæde sig ud, så man ser ud som en anden end den, man virkelig er. Vi voksne kan også klæde os ud og se anderledes ud på ydersiden end vi er inderst inde. Dermed får vi let et vrangbillede af virkeligheden. Her er Guds ord en hjælp for os til at få virkeligheden at se som den er.
- Disciplene fattede intet af det, Jesus sagde om sin lidelse og død. Det var skjulte ord for dem. Hvorfor? Fordi de slet ikke havde drømt om at kærligheden har den pris, at den vil gå gennem ild og vand for den elskede. Det er også kærligheden, der gør, at hjerte ofte rimer på smerte i vores liv. Det havde disciplene lukket øjnene for. De mente, at livet med Jesus skulle være en dans på roser. Men kun med hjertet ser man rigtigt, og hjertet ser, at Jesus må være en frelser fra synd og død ved selv at gå mod lidelse, kors og død.
- Det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes. Det skal sige os, at Jesu lidelse og død ikke er tilfældigt opstået. Det er ikke noget, der bare sker uden videre. Nej, det er forudsagt. Og det er en del af en større plan. Det er Guds plan og vilje. Det gør ham imidlertid ikke til en blodtørstig Gud, men derimod til en Gud, der helt igennem véd hvad det vil sige at ofre sig af kærlighed til den elskede!

Spørgsmål til prædiketeksten:

1. "Han tog de tolv til side", og de fik ren besked om det, der nu skulle ske: nu går vi mod Jerusalem – til lidelse, død og opstandelse. Men disciplene fattede intet!
2. Hvordan kan det mon være, at disciplene ikke rigtig forstod Jesu ord?
3. Selve lidelsen fylder ret meget i afsnittet hér: de skal håne og mishandle ham, spytte på ham og piske ham. Det er nedværdigende ud over alle grænser! Og man kan mene, at den også er unødvendig. Det gælder ikke bare Jesu lidelse, men al lidelse i verden: hvorfor er den her egentlig? Kan smerten og lidelsen i verden have en betydning?
4. Hvilken forskel gør det, at Jesus på sin egen krop også har smagt den lidelse, vi kan møde?
5. Hvilken betydning har det, at Jesus taler om sin lidelse, død og opstandelse som noget, der er forudsagt hos profeterne (dvs. i Det gamle Testamente)?
6. Jesus lader sig standse på sin vej til Jerusalem af en fattig tiggers råb om barmhjertighed. Hvad kan vi lære af denne fattige tigger?
Og hvad kan vi lære af Jesu spørgsmål til ham: "Hvad vil du have at jeg skal gøre for dig?"
7. "Bliv seende", siger Jesus, "din tro har frelst dig". Er mandens helbredelse en belønning hans tro? Eller hvordan hænger det med tro og helbredelse sammen – hvis det i det hele taget hænger sammen?

Der er gudstjeneste kl. 9.00 i Grene Kirke og kl. 10.30 i Billund Kirke. Begge gudstjenester er ved Solvej.

Peter F